

LESSUS

Ultimo honori Exequiarum

BELLULI ADOLESCENTULI

IACOBI MEMORATI,

REVERENDI DOCTISSIMI, ET

INECCLESIA CHRISTI EME-
RITI VIRI,

D. JACOBI

MEMORATI

FRATR. ORTHOD. BOH:

IN POL: CONSENIORIS,

Et Concionatoris Polonici Lessnæ dignissimi,

DILECTISSIMI FILIOLI &

Literarum Tyronis sagacissimi

Qui 10. Kal. Sept. A. D. cl. l. cXL. inter horam
septimam & octavam postmerid.
placidè expiravit.

*Sub Personâ Parentum & domesticorum
dechantatus ab Amicis.*

LESNÆ,

Apud Danielem Veterum. Anno 1640.

*Actus et obsequio Thuro in Georgio Pauli
S. S. Theol. Doct. et in Gymnasio Danisc.
Profess. celeberrimo.*

JACOBI MEMORATI

MEMORATI

IN

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

LACRYMAE PATRIS.

Nate meæ Vires dum vixti, vitaq; Nate :
Dùm moreris mihi mors Nate tenelle sis,
Vivere me lenſi dùm te quoq; vivere ſenſi,
Dùm moreris morior, dum cadis ipſe cado.
Mia rumpuntur, liqueſcit cor, menſq; vacillat
Et totos artus ſtaceo, totus edor.
Quis mihi nunc baculus ſenio dùm concido, fulcrum,
Quis quando titubodulce levamen erit ?
Occubui, perij, miſer ah perij! nec in ullo
Spes, qui ſolari (quam DEUS ipſe) queat.

LACRYMAE MATRIS.

AH fili fili! mi dilectiſſime fili
Mene fugis miſeram? me miſeram! quid abis?
Ah mea lux, mea ſpes, mea ſors, dulcedo, voluptas!
Ah IACOBELLE peris! vah IACOBELLE cadis!
Quid faciam ſine te, dum te vincenda nec ullis
Fletibus aut precibus lurida Parca rapit?
Vivere diſcupio; cupio comitarier unum
Te IACOBELLE meum, vah morior! morior!

LACRYMAE SORORUM.

Quò properas, quonam properas GERMANULE no-
Delicium Matris, deliciumq; Patris? (ſter,
Siſte gradum, nec enim tempus: quas colligis iſtas
Diſſer ſarcinulas, dùm benè canus eris.

Lude domi ac equita, saltaq; in arundine longâ,
 Musarum tenerum noscere discite chorum.
 Audiat en Genitor miscere Latina Polonis
 Verba, & Tevtonicos audiat ille sonos.
 Namq; potens horum es, facilem tibi docta Minerva
 Se dedit, auspicijs semper amica tuis,
 Ne propera à nobis, fac te præsentem fruamur,
 Utq; soles lepidis exhilarato jocis,
 Non desunt, remane, docti pia turba Magistri,
 Quorum operâ poteris doctus & esse probus.
 Te patrisantem, remane, videamus, & olim
 Credentium populo mystica verba loqui.
 Non remanes? ah non remanes! nil mortue votis
 Annuis? atq; fugis more fugacis aquæ?
 Sed fugit: & frustra lugemus, vivere frustra
 Optamus, cæli huic dia theatra placent,
 Despiciit humanos cælestes quærit ovatus,
 Post quid quid tellus ponit amara gerit,
 Nos miseræ miseræ, ter nos miseræ sumus, orbæ
 Vivimus, alterutro fratre petente polum.
 Alter & ignoto vivit semotus in Orbe
 Cui trananda manent mille pericla sali.
 O DEus illum da nobis quando hunc capis, ejus
 Gaudeat aspectu carus uterq; Parens!

MORTIVVS RESPONDET PER

Prosopopeiam.

1. Parenti.

Parce senex lacrymis Genitor, Matercula parce
 Parcite Germanæ: nil mea fata movent.
 Sat vobis vixi me jam dimittite Magnus
 Quum poscit rursus qui dedit ante DEus.

Vester

Vester eram fateor, nec eram totus : sed habebas
Plenius en in me conditor imperium,
Dùm placuit vixi morior dum complacet illi,
Huic ecquis poterit scribere amabo dicam ?
Iam jam care Pater pertristes desine planctus
Plangere, quin Domino cantica pange tuo.
Non amifisti sed præmifisse putato
Me puerum, quam tu pone sequere viam.
Plurima me juvenem satias & tædia vitæ
Vexârunt, in quâ nil nisi lerna mali,
Est satiùs veniam sanctas ad purior arces
Quàm vitijs animâ polluar innumeris.
Vita mihi mundo immundo in quò longior esset,
Cresceret hoc labis fax quoq; deterior:
Ergò care Pater pertristes desine planctus
Plangere, quin Domino fundito vota DEO,
Squallentem purga faciem, mihi nam benè nôsti
Successit tuto res mea pôsta vado.
Athereus jam sum civis non incolâ mundi,
Terrestri posui corporis exuvias,
Despicio mundum cælestem suspicor aulam,
Cujus Tu civis credo futurus eris.
Illic gaudebis mecum, recreaberis unâ
Aternos miscens sed sine fine sonos.
Ergò Pater querulos jam desine desine planctus
Plangere, postremum dùm Tibi dico Vale !

II. Matri.

O Mater Mater mea dilectissima Mater
Non dic te miseram, nec fugio miseram.
Dicte fællicem quæ possis cernere, fætus
Quòd fuerit fællic exitus hicce tui.
Exeo de mundo pereo non ; sed peto cælum
Ad quod iter nobis non nisi Morta parat.

Mortalem genuisse scias, nec pace sequestrat
Sivit Nona atrox me superesse Tibi.
Vivito & ulterius Fratri, gnatasq; gubernat
Ut quæ operâ haut possunt nunce carere tua
Est Pater est Mater mihi præsto Iehova supernus,
In cuius recubo candidiore sinu.
Si non inideas muliebres excute planctus
Mater dic Gnati molliter ossa cubent.

III. Sororibus.

Sic est, quod propero à vobis properante Sorores
Cursu, mundanas desero delicias:
Non possum cohibere gradum mandante supremi
Voce DEI, rugas despicioq; senes.
Sunt alix Mose, Iulus aliq; videndi,
Amplius haut Mundi jam mihi sinistra placent:
Namq; Scholâ crucis exivi aridet Schola lucis
Est studijs Christus Præses, Apollo meis.
Iam Patris effigiem video sine fine perennem.
Æternusq; favet Spiritus ille mihi.
Angelicas inter turmas colludo frequenter.
Audio mellifluos suavissonosq; tonos:
Flosculus in terris fueram spinis sed opertus.
Nunc nunc me superum pulcrior hortus habet.
Fulgura non metuo, frigus, nimbosq; procellas.
Non æstus nimio Sirius ille nocet.
Perpetuus verno leniq; Favonius aurâ
Spirans, me succo vividiore beat:
Sic placet: heu frustra vultis deducere celo.
Cur meliora sinam, deteriora sequar?
Sistite jam lacrymas, questus presate sorores:
Qui vos soletat charior alter erit.

Alter erit vester qui ignoti compita mundi
Germanus terit, hunc, sat scio IOVA dabit.
Exangui mihi si flores & ferta locatis,
Scite vel hinc quod ego *flosculus umbra fui.*

CENOTAPHIUM.

HAc Urnâ claudor Memorati filius, octo
Annos vixi, sex hebdomadasq; decem.
Bis Dents facibvs tribvs ac ILLVX. s Vt aXIs
AVGVstI, eXpertVs VINCVLa DVra neCIt.
Si queras nomen? fueram dum forté IACOBO
Illud erat, sed nunc pulvis & umbra Vocor.

amoris, honoris atq; solatij ergo
condoluit

IOHANNES IAWORSKY.

Budvicenus Moravus. p. t.

Generosorum Dominorum Gorajsciorum Inspector.

CLARIS. Dno. MACRO S. & O.

Extera non semper luctus dat signa profundus:
Qui dolor est mutus, is magis corda ferit.
Luximus & lugemus adhuc MEMORATVLE fatum
Chare, tuum; sileat nostra Thalia licet.
Et qui non sileat? solandæ intenta Sorori
Atq; tuæ atq; suæ nos fugit illa nimis!
Diximus ex animis mæsto solatia Patri,
Ductantem funus dum sequeremur eum.
Testatur nostros tristis Libitina dolores:
Sparsimus & lacrymas ad sacra busta pias.
Insuper ut calamo doleam, licet inde reversa
Ad nostras non sit nostra Thalia domos.

En-

102 839
En paucos elegos. Macer ò Venerande, laborum
Inter congerièm quos male fundo meam.
Impedit hæc venas, Cistis DEVS exsere tandem
Ponderibus miserum daq; quiete frui.
Ergo quæ nostro sunt deficientia versu
Tu cum **SCHOSSERO** supple adamate **MACER**.

T. Sam. Sp.

AD COLENDISSIMAM MEMO-
RATAM DILECTI FRATERCULI
obitum dolentem.

DEsine iam tandem Fratris **MEMORATA**, dolore,
Fata, nimis memori sic memorare tui.
Non fas Cælicolas flendo memorare beatos:
Terricolùm lachrymis, sors memoranda venit,
Pluribus haud opus est hæc deduxisse Tibi; sunt
Cui Mala nota Soli cui Bona nota Poli.
Ergo hæc scire tuum quo te solamine dudum
Firmat, eo mentem perge fovere tuam.
Frater id ipse iubet: quem Consolabilis audi
Fundentem tumulo hæc ultima dicta suo.
Ingenio & probitate senex, etate puellus
Sedibus ætherijs redditus annè fleat?
Corporis innocuas maturè trado sepulchro
Exuvias Manes innocuosq; **DEO**.
Sic mihi defuncto cur invideatis Olympum?
Sic vixisse brevi munera magna **DEI**,

Samuel Specht. Illustriss-
Comitis de G. in Loschnâ Se-
cretarius eiusdemq; Republ.
Archivarij.